

Γιατί διαπρέπουν οι Έλληνες στο εξωτερικό;

Τι συμβαίνει και διαπρέπουν οι Έλληνες στο εξωτερικό; Στη χώρα τους, τα όνειρα πιθανότατα να έμεναν απραγματοποίητα και οι ίδιοι μακριά από αυτό που θα ήθελαν να είναι. Ίσως και όχι... Σίγουρα, όμως, εκτός συνόρων μεγαλούργυσαν. Πέτυχαν πάνω στο αντικείμενό τους. Για αρκετούς, μάλιστα, υπήρξε μία μαγική στιγμή: εκείνη που ενώνει την επιθυμία με τη γνώση, το όνειρο με το επάγγελμα. Από αυτήν την πόρτα που άνοιξαν, βρέθηκαν στη διεθνή αναγνώριση.

Για τον Ιωσήφ Σηφάκη, τον καθηγητή που έκανε τα αντικείμενα να «συνομιλούν», αυτό που τον μάγεψε ήταν η συνειδητοποίηση ότι οι μπχανές μπορούν να σκέπτονται όπως οι άνθρωποι.

Ο Γιώργος Παξινός, νευροεπιστήμονας διεθνούς ακτινοβολίας, «εγκλωβίστηκε» στην ιδέα της χαρτογράφησης του ανθρώπινου εγκεφάλου, ενώ η ερευνήτρια στο CERN, Μαρία Σπυροπούλου ξεκίνησε από την Καστοριά και έφτασε στις Βρυξέλλες αναζητώντας απαντήσεις για το σωματίδιο του Θεού.

Ο Γεώργιος Βρακάς ήθελε να μνηθεί στα μυστικά των μεταμοσχεύσεων, ενώ ο Τζορτζ Λόπης μπήκε στο χώρο της διαφήμισης και της ενημέρωσης μέσα από το design. Ήταν μία στιγμή όπου η οκέψη, το μυαλό, εγκλωβίζονται σε μία εικόνα και την ακολουθούν. Διαρκώς. Δεν έχει χρόνο, δεν έχει τόπο, δεν έχει αιτία.

Για τη νέα «Μαρία Κάλλας», Μαρία Κωστράκη, ήταν η στιγμή της πρώτης επαφής με τη μουσική και την Παιδική Χορωδία Αγίας Τριάδος.

Το μυστικό τους; Η κρυφή συνταγή της επιτυχίας που έκανε το στίγμα τους αξιοσημείωτο; Σχεδόν για όλους η σκληρή δουλειά, η επιμονή και η αφοσίωση. Για τον Ελληνοαμερικανό «μάγο» της διαφήμισης και των περιοδικών, Τζορτζ Λόπης, για να πετύχει κάποιος πρέπει να έχει θάρρος.

«Μπορείς να είσαι θαρραλέος ή προσεκτικός. Δεν μπορείς να είσαι και τα δύο».

Όπως και να έχει, με θάρρος και κουράγιο οι Έλληνες διαπρέπουν αλλού. Μακριά από τη γειτονιά τους, το δρόμο τους, το σπίτι τους, τα ζεστά καλοκαίρια στην ελληνική άμμο... Σε κάποια άλλη χώρα, σε κάποια άλλη ήπειρο, όχι όμως

Γιώργος Παξινός: «Οι σχέσεις με τους ανθρώπους γύρω μας αξιολογούνται και είναι αυτές που τελικά θα μας βοηθήσουν».

στην Ελλάδα. Εκεί κατάφεραν να κάνουν αυτό που αγαπούν.

Στις Βρυξέλλες, στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ή στο ερευνητικό κέντρο CERN, σε μεγάλα πανεπιστήμια του εξωτερικού ή στη Νέα Υόρκη, ακόμη και στη Νέα Νότια Ουαλία, την πιο παλιά αποικία της Κοινοπολιτείας της Αυστραλίας, έπισαν το μονοπάτι της ζωής που τους οδήγησε στην αναγνωρισιμότητα.

Όπως η Μαρία Κωστράκη. Ξεκίνησε την ενασχόλησή της με τη μουσική στη Θεσσαλονίκη, χρειάστηκε, όμως, να βρεθεί στο Μόναχο για να γίνει κορυφαία στο είδος της. Στην Ελλάδα θα προσαρμόζοταν, πιθανότατα, σε αυτό που κάνουν και οι υπόλοιποι: να αγαπούν ή να μισούν αυτό που κάνουν.

Την ώρα που η καινοτομία της Ε.Ε. πλησιάζει αυτή της Ιαπωνίας και των ΗΠΑ, η Ελλάδα έχει μείνει αρκετά πίσω, καθώς κατατάσσεται στην 22η θέση μεταξύ των 28 χωρών της Ε.Ε.

Αυτή η οπισθοδόμηση, σε συνδυασμό με το σκηνικό της οικονομικής κρίσης έχει ως αποτέλεσμα τεράστιες απώλειες σε οικονομικό επίπεδο από τη «διαρροή» ανθρώπινου κεφαλαίου στο εξωτερικό. Πέρα από το καίριο πλήγμα στην εγχώρια παραγωγικότητα και ανταγωνιστικότητα, η χώρα ξάνει την προστιθέμενη αξία και τα φορο-

λογικά έσοδα που δημιουργούν οι Έλληνες στις χώρες υποδοχής.

Μεταξύ όλων των εξαγόμενων “προϊόντων” της Ελλάδας, το ανθρώπινο δυναμικό κατέχει την πρώτη θέση σε αξία, με €12,9 δισ., σύμφωνα με έρευνα της Endeavor Greece. Αθροιστικά, από το 2008 μέχρι και σήμερα, οι Έλληνες του brain drain έχουν παραγάγει περισσότερα από €50 δισ. ΑΕΠ στις νέες “πατρίδες” τους, με το ανθρώπινο δυναμικό να αναγορεύεται σε “νούμερο ένα” εξαγόμενο “προϊόν” της Ελλάδας.

Για την εκπαίδευσή τους το ελληνικό κράτος έχει δαπανήσει περί τα €8 δισ. Έτσι, άνθρωποι της διπλανής πόρτας ή της ελληνικής επαρχίας, φιλόδοξοι στην νιότη τους και με εφόδιο τα όνειρά τους, βρέθηκαν στο εξωτερικό για να κάνουν αυτό που αγαπούν.

Η χώρα μας παραμένει στην παγίδα της κρίσης και η ανάπτυξη, αν και αποτελεί το «ιερό δισκοπότρο» της εκάστοτε κυβέρνησης, δεν έχει έρθει ακόμη.

Όπως λέει και ο κ. Παξινός, «παρακολουθώ τι τι γίνεται στην Αργεντινή ως άλλο παράδειγμα. Είναι τώρα 25 χρόνια που υποφέρει κι έτσι δεν το βλέπω να τελειώνει γρήγορα. Πρέπει να γίνουν ριζικές αλλαγές».

Πολύ πιο επικριτικός είναι στο λόγο του ο Ιωσήφ Σηφάκης, ο οποίος διετέλεσε και Πρόεδρος του

Εθνικού Συμβουλίου Έρευνας και Τεχνολογίας κατά την περίοδο Φεβρουάριος 2014-Απρίλιος 2016.

«Κατά τη θητεία μου γνώρισα 4 υπουργούς Παιδείας, πρέπει να πω με λύπη μου, ο ένας χειρότερος από τον άλλο. Δυστυχώς αυτή τη στιγμή για τον τομέα μου, η Ελλάδα δεν μπορεί να στηρίξει ερευνητικά προγράμματα, δεν υπάρχει χρηματοδότηση», δηλώνει ο κ. Βρακάς, ο οποίος πρόσφατα τιμήθηκε με το Παγκόσμιο Βραβείο Μεταμοσχεύσεων

Σε αυτές, λοιπόν, τις συνθήκες οι νέοι Έλληνες επιστήμονες, καλλιτέχνες, δημιουργοί, καλούνται να ξεπεράσουν τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν και να κτίσουν το δικό τους μονοπάτι. Συνταγή της επιτυχίας για την κυρία Κωστράκη είναι, πέρα από τη σκληρή και συστηματική δουλειά, η επιλογή “να κάνεις αυτό που σου αρέσει και να το κάνεις καλά”.

Στο ίδιο μοτίβο είναι και η προτροπή του Ιωσήφ Σηφάκη, ο οποίος συμβουλεύει τους νέους να μην σταματήσουν να ονειρεύονται. Εντούτοις, η Μαρία Σπυροπούλου θέτει μία πολύ συγκεκριμένη συνθήκη για να υπάρχει καλύτερο μέλλον για όλους: τη συλλογική προσπάθεια.

Όπως είπε και ο κ. Παξινός, «οι σχέσεις με τους ανθρώπους γύρω μας αξιολογούνται και είναι αυτές που τελικά θα μας βοηθήσουν».